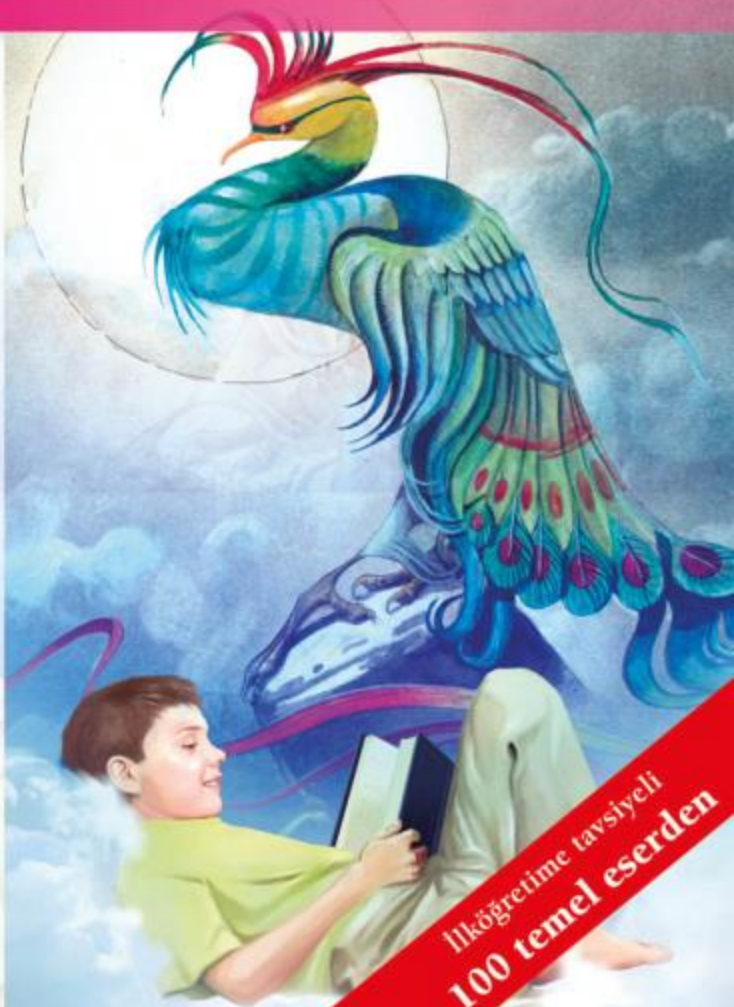

BİLLUR KÖŞK MASALLARI

DÜNYA KLASİKLERİ-4

İlköğretime tavsiyeli
100 temel eserden

Billur Köşk ve Elmas Gemi

Evvel zaman içinde ülkelerin birinde halkı tarafından sevilen, sayılan, şanlı, adil, cömert, güzel ahlaklı bir padişah varmış. Ama padişahın büyük bir derdi varmış; çocuğu olmuyor, olsa da yaşayamıyormuş.

Nihayet günlerden bir gün padişahın nur topu gibi bir kızı olmuş. Saraydaki ve ülkedeki herkes büyük bir sevinç yaşamış. Fakat bu sevinç içinde bir endişe varmış: “Ya bu çocuk da ölürse!”, “Ne çare bulsak da bu kız yaşasa?” Padişah toplamış âlimleri, bilgeleri, hekimleri, hocaları maddi manevi ne çare varsa arayıp, araştırıp bulmalarını emretmiş. Güzel bebek Bânû muayene edilmiş, kitaplar karıştırılmış, araştırmalar yapılmış, uzun uzadıya görüşülmüş en sonunda varılan karar padişaha açıklanmış:

– Padişahımız, kızınızın yeryüzünde yaşamasına imkân görünmüyor. Ancak yeraltında hayatta kalabilir. Kızınıza yeraltında bir ev hazırlatın, varsın ömrünü orada devam ettirsin. Böylece sizler de evlat acısı yaşamazsınız.

Padişah çaresiz, bu teklifi kabul etmiş. Sarayın bahçesinde yeraltına küçük bir saray inşa edilmiş. Öyle bir saray ki, her tarafı kapalıymış, sadece tavanında minik bir penceresi varmış. Güvenilir, bilgili, görgülü bir dadı, sütüne ve hizmetçiler görevlendirilmiş. Böyle bir düzen kurulmuş. Padişah önceleri yine de

çok rahat değilmiş fakat çocuğunun yeraltı sarayında yaşayıp büyüdüğünü grdke umudu artmış. Aylar geçmiş, padişahın kaygısı yerini umuda bırakmış. Bu minik hanım sultan hem çok güzel hem de zeki ve akıllı imiş. Vakti gelince okumayı, yazmayı ve diğer bütün ilimleri öğrenmiş.

Gel zaman git zaman Bn çok güzel, becerikli, yetenekli, uyanık, yetişkin bir ge kız olmuş. Hiç görmediği için, dünyayı çok merak ediyormuş. Dadısı ve öğretmenleri de bu merakını gidermek için bir çare bulamıyormuş. Dışarıya çıkmak istediğinde sebepsiz geri evriliyormuş.

Eninde sonunda sultanın canı sıkılmaya başlamış. Yerinde duramaz hale gelmiş. Günün birinde tepedeki minik pencere aklına takılmış. Odada ne kadar masa, sandalye varsa dizmiş st üste, kmış tepeye, amış camı, bakmış pencereden. Başını şöyle bir dışarıya ıkarırmış. Bir de ne görsün? Karşıda uçsuz bucaksız bir deniz. zerindeki gemiler güneş vurdukça pırıl pırıl parıldıyor, göz kamaştırıyor. Sadece deniz mi? Yemyeşil ağaçlar rzgrla dans ediyor, ekler rengrenk, kuşlar cıvıl cıvıl... Mis gibi ek kokuları etrafı sarmış. Hayran hayran kalakalmış hanım sultan. Gözleri kamaşmış daha fazla bakamamış. Girmiş içeri, dalmış derin düşüncelere.

Dadısı gelmiş, odada bir karışıklık, hanım sultanda bir tuhaflık var. Dört dönmüş hanımcığının etrafında, anlamaya çalışmış olan biteni. Bakmış, bakınmış, olmamış!

– A canım sultanım, hadi de bana ne oldu, diye sorunca Bn derin uykulardan uyanır gibi sıçramış:

– Bu dünyanın üstünde bambaşka bir dünya varmış. Aman beni bu daracık yerden çıkarın, yoksa yaşayamam.

Bunları duyan dadı, yüreciği korkuyla çarpa çarpa padişaha koşup diz çökmüş. Olup biteni bir bir anlatmış. Padişahı almış bir telaş... Hemen hekimler, âlimler, bilgeler, hocalar çağrılmış. Kız yeniden muayene edilmiş, kitaplar karıştırılmış, araştırılmış, derin derin düşünülmüş, uzun uzun konuşulmuş. Sonunda bir kararda birleşilmiş:

– Padişahımız, kızımızın bedeninde bir hastalık izi kalmamış. Artık onu dışarıya çıkarabilirsiniz, ama birden olmaz. Yavaş yavaş, alıştırma alıştırma... Önce günde bir defa kısa bir süre çıkıp geri dönsün. Sonra dışarıda biraz daha fazla kalıp yine yerine dönsün. Böylece gözü güneşe, kendisi açık havaya alışsın. Şu an için dışarıda yaşamasında bir mahzur yok.

Artık her gün, dadısı hanım sultanı alır, sarayın has bahçelerinde, bağlarında dolaştırır. Bu şekilde gezilerin süresi her gün biraz daha uzamış. Gitgide dünya yüzünün havasına, suyuna, güneşine, toprağına, aşına, canlısına, cansızına iyice alışır olmuş hanım sultan.

Günlerden bir gün, gül bahçesinde gezinirken, engin denize bakarken bir süre düşünmüş. Sonra padişah babasının yanına gelmiş,

– Babacığım sizden bir şey rica edecektim. Şu görünen denizin üzerine billurdan bir köşk yaptırınız. İçini altundan, gümüşten dökülmüş mücevher kakmalı eşyalarla, sırmalı atlas kumaşlarla, ipek halılarla döşetebilirsiniz. Budur sizden gönlümün dileği, babacığım, demiş.

Padişah ne dileklerle, emeklerle görebilmiş kızının büyüdüğünü. Hiç gönlü elverir mi kızı üzülsün!

– A benim sultan kızım, seni ne dilekler, nasıl emeklerle bugünlere getirdik. Dilediğin köşk, saray, eşya olsun. Hazineleirim kızım uğruna dökülsün, saçılınsın.

Hemen mimarlara, ustalara emirler salınmış, hazırlıklara başlanmış. Kervanlarla, uzak bir doğu diyarının dağlarından billur kayalar getirilmiş. Denizin tam ortasında, aralıksız çalışılarak yerine getirilmiş hanım sultanın dileği.

Köşkün inşası bitince bütün halk deniz kenarında toplanmış. Bakmışlar ki, görenlerin gözleri kamaşır, dilleri tutulur, tarif edilmez güzelliği... Deniz ortasında pırıl pırıl parıldaayan bir Billur Köşk ki, dünya üzerinde bir eşi daha yok.

Bânû gelip padişah babasının elini öpmüş, pek çok dualar etmiş. Padişah, mimarlara, ustalara, işçilere ihsanlarda bulunmuş ve kızına demiş ki:

– Ey benim canım kızım, nazlı kızım! İşte dilediğin köşk yapıldı. Yanına hizmetçilerini, dadını, istediği al da var gönül hoşluğu içinde otur.

Hanım sultan da almış yanına alacaklarını, gitmişler hep birlikte denizin ortasındaki Billur Köşk'e yerleşmişler.

Kızlar köşte eğlenedursun, halk her taraftan köşkü görmeye gelir olmuş. Billurdan köşkün şöhreti komşu ülkelere kadar gitmiş.

Billur Köşk'ün ünü tâ Yemen padişahının oğlunun kulağına kadar ulaşmış. Şehzadeyi bir merak sarmış. Sonunda dayanamamış, padişah babasının yanına gitmiş:

– A benim padişah babam, İstanbul padişahı derya üstünde bir Billur Köşk yaptırmış. İzin verin de gidip bir göreyim. Üç dört aya kadar dönerim.

Padişah babasının iznini alan şehzade, hemen birkaç adamıyla gemiyi donatıp çıkmış yola. Gece gündüz, durmadan denizler aşmış, boğazlar geçmiş ve aylar süren bir yolculuktan sonra uzakta, denizin ortasında parıltısı göz kamaştıran bir yapı görmüş.

Köşkün yakınına varmış, dört yanını çepeçevre dolaşmışlar. Şehzade hâlâ, “hayal mi, düş mü” diye düşünedursun, akşam olmuş. Köşkün yakınına demir atar atmaz bütün tayfa yatmaya gitmiş.

Bu sırada hanım sultan da hava almak için köşkün terasına çıkmış, bakmış ki Billur Köşk’ün önünde bir gemi...“Acaba bu gemi kimin?” diye düşünürken, güvertede hayran hayran köşkü seyreden şehzadeyi görmüş. Şehzade öyle bir yiğitmiş ki, ayın on dördüne benzermiş. Kara kaşlı, aslan duruşlu... Göz kırpmaya, soluk almaya zaman kalmadan, hemen ona gönül vermiş. Şehzade de o anda, hanım sultanı görünce akli başından gitmiş, dizlerinden gücü çekilmiş, düşüp bayılmış. Neden sonra ayıldığında bakmış ki, kız yok.

“Aman nasıl etsem de yine görsem?” diye oradan oraya koştururken iyice yorgun düşen şehzadenin gücü tükenmiş. Bir kenara dinlenmek için oturur oturmaz uykuya dalmış.

Hanım sultan ise yüreğinin heyecanını dindirmek için bir zaman odadan odaya dolaşmış; “Aman onu bir daha görsem!” diye pencere önüne gelmiş. Bakmış ki, şehzade derin uykulara dalmış. Bir süre onu seyretmiş. Derinden bir “ah!” çeken hanım sultanın gözlerinden inci gibi yaşlar akmaya başlamış. Güvertede uyuyan şehzadenin yüzüne düşen bir damla sıcacık gözyaşı, şehzadeyi uyandırmış. Şehzade gözlerini açıp, başını

yukarıya kaldırmış. Bir de ne görsün? Hanım sultan, iki gözü iki çeşme, kendisine bakıp ağlıyor... Şehzade, kızın da kendisini sevdiği anlayınca gurura kapılmış. Her dediği olur, her arzusu yerine getirilir bir şekilde yetiştiğinden naz, niyaz bilmeyen şehzade aşağıdan yukarıya seslenmiş:

– Ey şahane köşkün güzel meleği, gel seni ülkeme götürüyüm.

İşte gemi

İşte Yemen

Gel gidelim pupa yelken!

Hanım sultan çok şaşırılmış. Ne olduğunu anlayamamış, içeriye girmiş. Şehzade, kızın şaşkın şaşkın bakıp sonra da içeriye girdiğini görünce, reddedildiğini düşünmüş. Emir vermiş, Yemen'e doğru hareket etmiş.

Hanım sultan ise geminin gittiğini görmüş. Bu duruma çok içerlemiş, üzülmüş. Bir taraftan şehzadeyi seviyormuş, bir taraftan da kendini kötü hissediyormuş.

Şehzade Yemen'de bekleyedursun, hanım sultan önce ağlayıp sızlanmış, şaşırılmış ama sonra iyice düşünmüş, taşınmış. “Bak hele şehzadeye, demek kolay yolu değil, zor yolu seçti!” diye söylene söylene babasının yanına gelmiş:

– Ey benim padişah babam, size hep hayır dualar ediyorum. Ne arzu etmişsem yerine getirdiniz. Allah sizden razı olsun. Sizden bir dileğim daha var. Teknesi saf elmastan, kamarası mücevherden, direkleri yakuttan, döşemesi atlastan bir gemi isterim. İçine de kırk genç, güzel hizmetli ile kırk güzel kız isterim.

– Aman benim sultan kızım, nazlı kızım, seni ne dilekler ne emeklerle büyüttüğümüzü unutmadım. Dilediğin gemi, istediğin tayfa ve hizmetli olsun.

Varsın hazinelerim senin uğruna dökülsün saçılısın, demiş padişah. Biricik kızını sevmiş, okşamış.

Hemen bütün kuyumculara emir vermiş, gemi yapılmaya başlanmış. Hemen başlanmış başlanmasına ama böyle bir geminin yapılması ancak birkaç yılda bitebilmiş. Elmas Gemi'nin tamamlandığını gören hanım sultan hemen padişah babasının yanına gitmiş:

– Ey benim padişah babam! Gemi hayalimdekinden bile güzel olmuş. Şimdi bana izin verin de denizlerde bir süre dolaşayım, dünyayı tanıyayım, demiş.

Padişah kızına çok değer verdiğiinden, ne olduğunu tam anlayamasa da izin vermiş:

– Kızım, sultan kızım! Bir derdin var elbet. Ne olduğunu bilemiyorum, ama hissediyorum. Git, sağlıcakla dönüp gelesin. Dikkatli olasın. Gözlerimizi yollarda koymayasın, diyerek kızını alnından öpmüş. Hayır dualar edip uğurlamış.

Bânû yanına kırk genç ve güzel hizmetli ile kırk güzel kız alarak gemiye binmiş. Elmas Gemi de halkın hayran hayran seyrettiği bir gemi olmuş. Büyük bir uğurlama ile yola çıkmışlar.

Hanım sultan yanına yaşlı, yedi denizi de avucunun içi gibi bilen, gün görmüş, dünya gezmiş bir kaptan almış. Yanında getirdiği kırk hizmetli ve kırk güzel kız da gemide tayfa imiş. Günler, aylar, yıllar geçmiş, nice dalgalı denizlerden sonra Elmas Gemi, Yemen'e varmış. Gemidekiler limana yanaşıp demir atmışlar. O gece gemide sabahlamışlar.

Ertesi gün halk hiç böyle bir gemi görmediği için hayran hayran Elmas Gemi'nin önüne toplanmış, gemiyi seyretmeye başlamış. Bunu duyan şehrin valisi de gelmiş: